

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/95/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010216
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6715010216.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov Mgr. Jána Bednára a Mgr. Rudolfa Ďurtu v trestnej veci obžalovaného T. U. za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. na verejnom zasadnutí 9. marca 2016 o odvolaní okresného prokurátora vo Zvolene proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T 47/2015 zo dňa 7. 10. 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T 47/2015 zo dňa 7. 10. 2015 bol obžalovaný T. U. uznaný za vinného z piatich skutkov právne kvalifikovaných ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. e) Tr. zák. a v skutku č. 1) obžaloby i za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.

Za to bol obž. T. U. odsúdený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák. a § 46 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 40 mesiacov a súčasne podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil prvostupňový súd do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Rovnako tak podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodeným T. Y. W. škodu vo výške 75,- eur, W. X. škodu vo výške 15,- eur, Y. D. škodu vo výške 650,- eur, T. R. škodu vo výške 450,- eur a Kúpeľom Sliac škodu vo výške 733,- eur.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že vo vzťahu k vine prijal vyhlásenie o vine obžalovaného na hlavnom pojednávaní. V súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prvostupňový súd potom konštatuje, že vychádzal najmä zo zásad pre ukladanie trestu, kde zohľadnil všetky okolnosti prípadu. Osobitne zhodnotil osobu obžalovaného, ktorý je slobodný a v súčasnosti vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody, kde inak žije s družkou a má dve maloleté deti. Z výkonu trestu odňatia slobody zo správy vyplýva, že odsúdený využíva svoj čas efektívne a zmysluplne, kde v minulosti dokonca vykonával i funkciu vedúceho pracovnej skupiny z radov odsúdených. Ďalej súd konštatuje, že prihliadol na skutočnosť, že od roku 2010 bol dvakrát priestupkovo postihnutý a to za priestupok proti majetku a za priestupok na úseku ochrany nefajčiarov a rovnako tak prvostupňový súd konštatuje, že zohľadnil i predchádzajúce odsúdenia v prípade obžalovaného, kde obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle ust. § 36 písm. l) Tr. zák. a taktiež zdôrazňuje, že obžalovanému priťažovalo, že sa dopustil viacerých trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.) a jeho predchádzajúce odsúdenia (§ 37 písm. m/ Tr. zák.). Následne potom prvostupňový súd veľmi podrobne rozvádza svoje úvahy ohľadne individualizácie trestu a to najmä aplikáciu ust. § 39 ods. 1 Tr. zák., kde zdôrazňuje, že pri ukladaní výmery trestu vychádzal zo zásady spravodlivosti trestu, úmernosti sankcie k spáchanému trestnému činu a zásady personality trestu, kde s poukazom na špecifiká prejednávanej veci má prvostupňový súd za to, a že hoci bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu krádeže a prečinu porušovania

domovej slobody po vyhodnotení zadovážených dôkazov je súd presvedčený, že u obžalovaného neboli zadokumentované patologické sklony k majetkovej trestnej činnosti, ale skôr sa jednalo o výsledok jeho asociálnej povahy spôsobenej neharmonickými rodinnými pomermi, ktoré sa u obžalovaného podpísali na porušovaní morálky a vzorcov správania sa v podobe vedomých krádeží. Rovnako tak prvostupňový súd vo vzťahu k individualizácii trestu konštatuje, že zohľadnil i jeho dobré správanie sa vo výkone trestu odňatia slobody, i keď je nepochybné, že na pobyt v ústave na výkon trestu sa už adaptoval. Z uvedených dôvodov nakoniec potom prvostupňový súd dospel k záveru, že v danom prípade je namieste aplikovať ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. t.j. znížiť trest pod hranicu trestnej sadzby, ktorá je upravená pomerom poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a takto uložený trest považuje za schopný splniť tak úlohu individuálnej, ako i generálnej prevencie. V návaznosti na to potom prvostupňový súd zdôvodnil i svoje rozhodnutie o uznaní náhrady škody v prípade všetkých poškodených, kde nemal pochybnosti o nároku týchto poškodených a náhradu škody, ako si ju títo uplatnili, túto i v tomto rozsahu priznal.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie okresný prokurátor vo Zvolene a to výlučne do časti výroku o treste týkajúcej sa aplikácie ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. V tejto súvislosti okresný prokurátor akcentuje skutočnosť, že obžalovaný bol doposiaľ 20-krát súdne trestaný, prevažne za majetkovú trestnú činnosť a že preto nie je možné tento inštitút použiť. Zdôrazňuje pritom, že obžalovaný svoju snahu o náprave len predstiera s cieľom dosiahnutia uloženia čo najnižšieho trestu, keďže opakovane uložené predošlé tresty k jeho náprave nevedli. Podaním odvolania sa domáha zrušenia rozsudku prvostupňového súdu s tým, aby obžalovanému krajský súd uložil prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody najmenej v trvaní 64 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa názoru odvolacieho súdu sa prvostupňový súd citovanými ustanoveniami dôsledne riadil. V odôvodnení svojho rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne rozviedol svoje závery o individualizácii trestu, a ktoré skutočnosti vzal za rozhodujúce pri aplikácii tohto procesného inštitútu. Argumentácia okresného prokurátora v odvolaní, ktorý poukazuje na to, že obžalovaný bol doposiaľ 20-krát súdne trestaný a doposiaľ uložené tresty sa minuli účinkom, je síce správna, avšak nie komplexná. Esenciálnou zložkou individualizácie trestu tak, ako to vyplýva zo zásad pre ukladanie trestu, je nielen prísna represia, ale aj cieľ prevychovať odsúdeného, aby viedol riadny život. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia veľmi podrobne rozviedol nielen hodnotenie osoby obžalovaného, ale rozviedol i svoje úvahy týkajúce sa ďalších významných skutočností ako je následok, pomery páchatel'a, možnosti jeho nápravy. Prvostupňový súd tiež rozviedol i skutočnosť, že obžalovaný v súčasnosti a aj v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody v plnom rozsahu akceptoval normy správania sa vo výkone trestu odňatia slobody. I v prípade žalovanej trestnej činnosti ide o trestnú činnosť spáchanú formou takou, pri ktorej využíval obžalovaný nepozornosť iných pri ochrane svojho majetku. Hoci táto skutočnosť nie je ospravedlňujúcim faktorom pre trestnú činnosť obžalovaného, nemožno hodnotiť osobu obžalovaného ako osobu, ktorá je úplne kriminálne narušená. Vždy existuje možnosť prevychovy obžalovaného a preto správna individualizácia trestu, kde i odsúdený bude pociťovať mieru spravodlivosti za spáchané skutky môže viesť k tomu, že v konečnom dôsledku sa už v budúcnosti obžalovaný nebude dopúšťať trestnej činnosti. Prílišná represia môže práve naopak vzbudiť u odsúdeného pocit krivdy s tým, že nakoniec takto neprimeraný trest nebude akceptovať a nebude viesť

k tomu, aby bolo možné povedať, že v konečnom dôsledku trest splnil svoj prevýchovný účel. Všetko to sú skutočnosti, ktoré je potrebné vziať v úvahu a prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia veľmi podrobne rozviedol svoje úvahy týkajúce sa individualizácie trestu, ktoré i krajský súd v plnom rozsahu akceptuje a stotožňuje sa s nimi, pričom bližšie odkazuje na tieto údaje, ktoré sú uvedené v dôvodoch odvolaním napadnutého rozhodnutia.

S poukazom potom na horeuvedené dôvody, keďže iba samotná skutočnosť, že obžalovaný bol doposiaľ 20-krát súdne trestaný nie je dostatočná pre riadne zhodnotenie individualizácie trestu tak, aby bolo možné trest považovať nielen za zákonný, ale aj spravodlivý, krajský súd potom rozhodol tak, že odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.